

1854-ben; franciául a Nagy Opera már 1857 jan. 12.-én mutatta be. London és Pétervár szinpadán 1855-ben jelent meg a T; hamar meghódította a világot.

Trozonyi Kató, előadóénekesnő, mezzoszoprán; budapesti születésű, mint okleveles tanítónő lépett a szinipályára, 1917-ben. 1923-ban nőül ment dr. Dobák Ferenc fővárosi orvoshoz, de a hangverseny-dobogón azóta is ünneplik: speciálitása, hogy szövegeit nemcsak éneklí, hanem a szinpadról ismert temperamentumával meg is játssza, jelmezben.

Tuboly Klementin, színésznő, sz. 1876 szept. 8.-án, Balatonfüreden. 1894 nov. 4.-én lépett szinpadra, miután sikerrel fejezte be tanulmányait a Szinművészeti Akadémián. Tagja volt a Nemzeti Színháznak is, ahol 1902 ápr. 6.-án elnyerte a Farkas-Ratkó-díjat.

Tukorai Lóránt, epizódkomikus-színész, sz. 1852-ben, Jászberényben, megh 1915 nov. 10.-én, Abonyban. Előbb a papi pályára készült, amikor megtanult latinul és görögül. 1873-ban elvégezte a sziniakadémiát, megtanult németül, franciául és angolul és értett a fuvolázáshoz. Mint pompás epizódista megfordult az összes nagyobb vidéki szinpadokon. Rettegi Fridolinja, Gonosz Pistája, Harpagonja klasszikus alakítások voltak. Takarékoságáról, gázsibeosztásáról, anyagi dolgaiban való pedantériájáról, valamint egyéb különködéseiről számos jóízű történet szól. 1896-ban volt 25 éves jubileuma, Óbudán, a „Tolonc” Mravcsák szerepében. Utolsó éveit dr. Farkas Ferenc szintársulatánál töltötte. Itt volt Abonyban 1909 jul. 15.-én 35 éves jubileuma (Rettegi — „Szabin nők elrablása”). 1911 okt. 1.-én nyugdíjba ment.

Tuffellépés-nek azt az esetet hívják, ha a színész a szerződés szerinti kikötésen felül játszik, vagyis többször lép fel, mint amennyire kötelezte magát. Minden ilyen esetben a színész a napi gázsit kapja.

Tulozni. Ismert színházi kifejezés arra a színészre, aki a szerepét kirívó szinben fogja fel, nem elégszik meg annak

rendes méretével, úgy ahogy azt a szerző megírta, hanem aláhuzottan, markánsabb vonalban juttatja kifejezésre. A vidéki komikusok szokása ez. (V. ö. Karzat-színész.) Ismert „tulzó”-színész volt Nagy Pista, a híres vidéki komikus, akiről ezt a megjegyzést olvassuk: „Nagy Pista, hirneves kalandor és víg színész a tulságos jelzés hibájában szenved, mindent elkövet, csakhogy nevetessen, nála a természetesség odáig megy, hol a művészet végződik, mi nagy kár, mert különben sok komikai tehetséggel bír.” („Hölgyfutár”, 1862 aug. 16. Deési tudósításból.) (V. ö. III. köt. 319. old.)

Turányi Alajos, színész, sz. 1889 szept. 31.-én, Budapesten. Papnak készült. Végezte a Rákosi-iskolát és 1908-ban lépett először szinpadra. 1910-ben Szabadkán dr. Farkas Ferencnél működött, hol a „Sasfiók”-ban volt nagy sikere, innen Nagyváradra, 1913-ban Szegedre ment. Játszott még: Miskolc, Kapuvár, Fiume, Szolnok, Munkács szinpadjain. A háboru alatt filmfelvételeken vett részt (Kart-hauzi — címszerep). 1918 szeptember havában a Nemzeti Színházhoz szerződött, ahol azóta a fiatal társalgási és amorózó szerepkörben működik, szép sikerrel. Szerepei közül felemlítendőek: Laertes (Hamlet), Herceg (Sancho Pansa), Rátky (Három testőr), Le Bret (Cyrano), forgalmista (Süt a nap) stb. 1926-ban a Farkas-Ratkó-díjat nyerte és ezzel járó ezüst gyűrűvel tüntették ki sikeres szerepléséért.

Turay Antal, színész, sz. 1879-ben, Budapesten. Rákosi Szidi iskoláját 1901-ben végezte, majd Feld Zsigmondnál, Galló és Szalkaynál, dr. Farkas Ferencnél, Polgár Bélánál, dr. Patek Bélánál, a háborús években Debrecenben működött, Mezei Bélánál. Háborús felmentése után mint főrendező és hős működött Mariházy Miklósnál, Heltai Hugónál és Bárdosi Pálnál. Jelentősebb szerepei: Petur bán, Rákóczi Ferenc, Ocskay, Ádám, Lucifer, Othello, Romeo. Később elhagyta a szinpadot és 1922-ben mint hivatásos tűzoltótiszt Körmenben telepedett le és ott működik mint tűzoltó kiképző-tiszt.